

[Aage Frandsen]

Vi siger, at i stedet for at give en særlig fordelagtig ordning for vægtafgiften til de mennesker, der har bil og er 67 år, skal man sikre de mennesker ordentlige levevilkår under alle omstændigheder. Det drejer sig om, at man sikrer dem en ordentlig folkepension, og derfor afviser vi ændringsforslaget fra CD, for det kan ikke hjælpe noget, at vi siger, at lige så snart der er et særligt problem, skal vi løse det ved at fjerne afgiften eller sætte afgiften ned.

Det, CD har foreslået, må vi derfor afvise.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Det var en kort bemærkning til fru Pia Gjellerup, fordi jeg synes, at hun var ufuldstændig i sin argumentation.

For så vidt angår de hårde hvidevarer har vi i udvalget fået bekræftet på spørgsmål 14, at med den omgængelsesmulighed, der er for afgiften, giver den jo jackpot.

Den model, som vi fik fremlagt i udvalget, og som ministeren har bekræftet er lovlige, går ud på følgende: Den handlende sælger de hårde hvidevarer – forstået på den måde, at han ikke sælger dem, nej, han leverer dem i udvalg. Han opkræver et depositum på den salgssum, der skulle være, minus den afgift, som vi nu lempet.

Fordelen ved det er, at så skriver man fakturaen den 2. januar, og så har den handlende skubbet indtægten frem i det nye år. Den handlende får 30 pct.s varelagernebeskrivelse, og afgiften bliver refunderet. Den giver simpelt hen jackpot. Det koster altså statskassen flere kroner, end hvis loven havde ikrafttræden pr. i morgen eller på fredag, når vi nu har vedtaget den, fordi man skubber skatten, fordi man forøger varelagernebeskrivelserne, og fordi den afgift jo alligevel bliver refunderet. Det er altså simpelt hen for åndssvagt det her!

Glistrup (FP):

Efter at regeringens udspil vedrørende forhøjet vægtafgift kom offentligt frem for cirka en måned siden, har der været mange ældre mennesker, som faktisk har fået deres nattesøvn spoleret, fordi der i aviserne har været så enormt mange forskellige oplysninger om, hvad det her gik ud på. For forholdet er jo det, at der er mange, som er højt oppe i årene, der faktisk har et eller andet køretøj som deres fornøjelse – årgang 1962, eller hvor meget det nu

er – som i hvert tilfælde vejer en skrækkelig bunke og derfor betaler en høj vægtafgift, og som ikke kører de lange ture, og de har altså opfattet, at med den alt for urimeligt lave folkepension, som dette Folketing jo desværre har fastsat, skulle de faktisk sige farvel til den livsglæde.

Derfor er det godt, at vi ved forhandlingerne er kommet frem til, at for den gruppe er det ikke blevet så galt, som Jyllands-Posten m.fl. prædikede midt i november 1989.

Det er blevet således, at hvis man kører f.eks. 400 km om måneden, vil den årlige afgiftsforhøjelse nok være 801,90 kr., men benzinbesparelsen er 430,10 kr. selv med så lidt kørsel, og det vil sige, at den årlige nettoudgift stiger med 371,80 kr., altså med andre ord noget, der svarer til en pakke cigaretter om måneden. Det er da selvfølgelig også ubehageligt at få en forhøjelse på folkepensionsbudgettet på årsbasis på 371 kr., men det er altså slet ikke disse helt forfærdelige tal, som så mange har troet.

Det ville da være tillokkende, hvis man kunne indføre en regel i vægtafgiftsloven som den, Centrum-Demokraterne er kommet frem med, sådan at man i vægtafgiftsloven lavede en forskel på, om ejeren af bilen er over eller under 67 år. Nu har jeg en svigermor på 95 år, og hun kunne nok komme til at eje samtlige de biler, som både hendes børn og børnebørn og oldebørn, og hvad der ellers har været af frodighed, kører i. Og hvem her i landet kender ikke én, der er over 67 år?

Så vi ville få en koncentration – og i disse fusionstider er det selvfølgelig meget rimeligt, at vi laver en koncentration – af ejerskabet til bilparken. Det ville blive virkningen af, at vi lavede en sådan regel, måske ikke lige fra den ene dag til den anden, men når der var nogen, der skulle købe en bil i familien, var der jo nok en eller anden i nabolaget, som var over 67 år, der kunne stå som ejer af den pågældende bil.

Derfor vil jeg med Fændrik Stål sige til fru Bente Juncker: »Hjertet, det var godt ...«, men vi kan ikke stemme for det af CD stillede ændringsforslag.

Bente Juncker (CD):

Jeg forstår ikke rigtig, hvor den glistrupske logik er henne, for under L 2 gjorde det ikke noget, at man kunne snyde, men under dette ændringsforslag gør det lige pludselig noget, at der er et stort hul.